

mig ganske til Forslaget, som det foreligger her som vedtaget i Landstinget, og ikke komme hyberligere ind paa Forslaget, som det oprindelig forelaa fra Regjeringen, gaaende ud paa Henlæggelse af den hele Forstunderviisning til Landbohøjskolen. Det er jo en Sag, som har vaakt Opposition i det andet Thing, men jeg anseer det overflødig paa nærværende Stadium videre at indlade mig derpaa. Det nærværende lille Lovforslag gaaer blot ud paa, at der ved den kongelige Veterinær- og Landbohøjskole skal for Fremtiden meddeles Underviisning i Havedyrkning og holdes Forelæsninger over Skovbrug. Med Hensyn hertil troer jeg, det vilde være ønskeligt og gavnligt, om der paa Landbohøjskolen gaves Underviisning i Havedyrkningslære. Jeg troer, at Havedyrkningsvæsenet staaer i en meget nær Forbindelse med vort Agerbrug, og jeg troer, at det tillige er temmelig langt tilbage i forskjellige Egne af Landet, og navnlig i de Egne, hvor det meest kunde trænge til at fremhjælpes. Jeg troer derfor ogsaa, at det mulig kunde være til Gavn, naar de unge Mennesker, der erholde deres Uddannelse paa Landbohøjskolen, tillige fik Underviisning i dette Fag, saaledes at de, naar de siden kom ud i forskellige Egne af Landet, deels ved Veiledning, deels ved deres Exempel kunde virke til at fremme denne Sag, som langt fra er uvigtig, da det er ganske vist, at en Fordeel gaaer tabt især for mange af de mindre Forbrugere derved, at de aldeles forsømme deres Havedæsen. Om dette mulig kan opnaaes paa en noget billigere og lettere Maade, end som her foreslaaes i Lovforslaget ved en fast Lærer ved Landbohøjskolen, der skal have fri Bopæl, skal jeg lade være usagt. Jeg skal ikke nægte, at jeg har Grund til at antage, at man paa en lettere, simplere og mindre kostelig Maade vil kunne opnaae de Goder, som jeg anseer det for, at det i Virkeligheden vilde være, naar der paa Højskolen meddeeltes Underviisning i Havedyrkningslæren. Men medens jeg anseer det for ønskeligt, at denne Underviisning kunde gives, troer jeg rigtignok, at Bestemmelserne i § 1 om Forelæsninger i Skovbrug ved Siden deraf og om Ansættelsen af en Docent i Skovbrug ere aldeles overflødige. Jeg skjønner ikke rettere, end at det Skovbrug, hvori

det var ønskeligt at give Underviisning paa Højskolen — vi maae nemlig vel huske paa, at efter Lovforslaget i dets nærværende Skikkelse er der ikke Tale om den egentlige Forstvidenskab; det er kun de elementære Grundfætninger i Skovplantning, som skulle meddeles paa Højskolen — meget godt kunde læres i Forbindelse med selve Havedyrkningslæren. Underviisning i det Skovbrug, som er til Gavn og Nytte for de mindre Forbrugere, nemlig i det, hvortil der sigtes i Landstingets Betænkning, der har ledsaget dette Lovforslag: at lære at opelske og benytte Træer og Buske i Hegn og mindre Skove, vil meget lettere og ligesaa godt kunne meddeles af den samme Mand, der giver Underviisning i Havedyrkningslære, saa jeg anseer Bestemmelsen om Ansættelsen af en Docent i Skovbrug aldeles overflødig, ligesom ogsaa, at der overhovedet holdes særskilte Forelæsninger i denne Videnskab, da det jo som sagt ikke er Meningen, saaledes som Lovforslaget nu er, at der paa Højskolen skal gives dem en egentlig Uddannelse i Forstvidensskaben. Det var en ganske anden Sag, om det var Tilfældet. Jeg skalde derimod ansee det ønskeligt, at Bestemmelserne om Underviisning i Havedyrkningslæren bibeholdtes, medens jeg gjentager, at jeg antager, at man kan opnaae det paa en lettere og simplere Maade end foreslaaet.

H. Jensen: Jeg tilstaaer, at jeg ikke anseer det for nogen heldig Forandring, som dette Lovforslag er undergaaet i Landstinget. For mig staaer det aldeles klart, at Forslaget, saaledes som det oprindeligt er forelagt af den hviærende Minister, har væsentlige Fortrin. De to Grundtræl, som for mig ere afgjørende i det oprindelige Lovforslag, ere, at Ministeriet paatænker at give Underviisning i Havedyrkningsvæsen og at henlægge Forstexamen til Landbohøjskolen. Om det første af disse to Punkter synes der ikke at være nogen Uenighed, idet det vistnok fra alle Sider maa erkjendes, at vor økonomiske Havedyrkning staaer saa langt tilbage, at det er ønskeligt, at der bliver gjort Forsøg paa at fremme den, saa godt som det efter Omstændighederne lader sig gjøre, og det bedste Middel dertil er ganske vist at meddele Underviisning deri paa Landbohøjskolen. Hvad Forstexamens